

قلب رضا برزگر، کارگر زحمتکش کارخانه پارس جنراتور، از کار افتاد

رضا روز 15 خرداد امسال در حالی که تعطیل سراسری بود، برای چند ساعت اضافه کاری به سرکار رفت. آنجا ناگهان در ناحیه قلب درد شدیدی احساس کرد. تنها راننده آمبولانس کارخانه آن روز حضور نداشت. نگرانی و حراسه به کارگر بیمار توجهی نکردند و هیچ ماشینی در اختیارش قرار ندادند. پس از مدت زیادی اتلاف وقت یکی از کارکنان کارخانه رضا را به نزدیکترین درمانگاه در فردیس کرج برد. در این درمانگاه نیز کسی حاضر نشد، کارگر بیمار را پذیرد و او را روانه بیمارستان کرج کردند. اما پیش از رسیدن به بیمارستان، قلب رضا برای همیشه از کار افتاد.

رضا برزگر زنده می ماند اگر مسئولین کارخانه همان دم به او کمک پزشکی می رساندند. پدر چهار فرزند به همین سادگی جاننش را از دست داد، چرا که او فقط یک کارگر بود؛ کارگری که دو ماه بعد قرار بود، بازنشسته شود؛ کارگری که فشارهای مالی، روحی و روانی آزارش می داد. کارگری که اذیت و آزار کارفرمایان، ترس هر روزه از اخراج و بیکاری قلبش را ضعیف کرده بود. رضا فقط 46 سال سن داشت و قاعدتا با مرگ می بایست، فاصله زیادی می داشت.

این سرنوشت غم انگیز فقط شامل رضا برزگر نیست. زندگی ما کارگران در ایران همواره پر از ترس و هراس از اخراج، بی پولی، بیکاری و بی شمار درد دیگر است. مرگ ما نیز همچون زندگی مان برای کارفرمایان مان بی ارزش است. ما ارزان به دنیا می آییم و ارزان از دنیا می رویم.

رضا چندمین کارگری بود که چنین پایان تلخی داشت. دهها کارگر دیگر به دلیل شرایط ناامن کاری دچار نقض عضو شده اند و زندگی شان پر از درد و رنج است. برخی دیگر نیز برای رهایی از فشارهای زندگی اقدام به خودکشی می کنند. برای نمونه دو هفته پیش یکی از کارگران شرکت در منزل خود را حلق آویز کرد.

شرکت پارس جنراتور تولید کننده ژنراتورهای آبی، بادی، بخار، مولد برق، تامین کننده برق کل کشور است و به کشورهای همسایه نیز برق صادر می کند. این شرکت دارای 700 تا 800 پرسنل است.

نسب ما کارگران از سود سرشار کارخانه فقط در حدی است که تا حدودی زنده بمانیم. در حالی که کارفرمایان درآمدهای هنگفتی دارند با ما کارگران قراردادهایی سه ماهه، شش ماهه و 12 ماهه بسته می شود؛ هیچ گونه استخدام رسمی در کار نیست. به محض این که کسی کوچکترین اعتراضی داشته باشد، خطر اخراج وی را تهدید می کند. با قراردادهای کوتاه مدت دست کارفرمایان در اخراج کارگران باز گذاشته شده است. حاصل این فشارها و تهدیدها برای ما کارگران نابودی هرروزه است.

یاد رضا برزگر گرامی باد

کیانوش م.